

ret brugt nogle steder. Vi mener også, at der med de begrænsninger, der nu er lagt ind i forslaget, vil være den væsentlige sikring af præsternes forkyndelsesfrihed og også uafhængighed af menighedsrådet, som er en gammel folkekirkelig tradition.

Vi synes også, det er værd at nævne resten af forslaget. Fra konservativ side lægger vi stor vægt på, at vi har én fælles folkekirke, den folkekirke, vi har haft igennem mange år, og som – hvilket jeg var inde på tidligere – danner fundamentet for mange af de rammer, der ligger for nutidens velfærdssamfund.

De omlægninger, der er med hensyn til økonomien, er i bund og grund med til at sikre en gennemskuelighed og også en plads til individuelle initiativer, men for os at se er det også vigtigt at sikre det fælles i den fælles folkekirke. Jeg vil derfor godt ved denne lejlighed udtrykke min værdsættelse af ministerens lydhørhed over for også det ønske, at de ting, der bliver lagt ud lokalt, er de ting, som reelt er lokalt forankret, men at det ikke sker blot for at lægge det ud lokalt; at vi altså holder fast i, at der er et fælles element i den fælles folkekirke. Her tænker jeg bl.a. på finansieringen af en revision, som er taget ud af det forslag, der nu ligger efter høringen.

Det er tydeligt at se på det forslag, der ligger nu, at der har været en grundig gennemarbejdning af det oprindelige forslag, og at der er blevet gjort mange overvejelser. Vi mener, at der i forslaget, som det ligger nu, er en god sikring af det lokale, af sognet i folkekirken, men også, at rammerne for den fælles folkekirke bliver sikret, og at vi fastholder, at vi har én fælles dansk folkekirke.

Vi kan derfor støtte forslaget.

Kl. 16.55

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Den sidste erklæring var jo meget smuk, og den kan jeg fuldstændig tilslutte mig. Men jeg vil spørge fru Charlotte Dyremose, om ikke det er, lad os så sige et lille skridt i retning af, at vi ikke har den fælles nationale folkekirke, vi har, men at den ganske stille begynder at opløse sig i frimenigheder, at man lader menighedsrådet om ikke ansætte præsten, for det er jo altså stadig kirkeministeren, der skal være ansættelsesmyndighed, så i realiteten har præsten under ansættelse, fordi man kan skille sig af med ham efter 4 år.

Jeg vil spørge fru Charlotte Dyremose i al almindelighed – for jeg fornemmede, at vores bekymring i virkeligheden gik i samme retning – om ikke den tidsbegrænsning er en klar trussel mod folkekirken, selv om jeg medgiver, at den er afbødet lidt.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Som jeg vist også var inde på før, har vi naturligvis lagt stor vægt på, at det er kirkeministeren, der er ansættelsesmyndighed, men i samme åndedrag vil jeg også sige – det var noget af det første, jeg sagde, da jeg så forslaget – at det ikke er nok, hvis der ikke er en økonomisk uafhængighed. Derfor var det så vigtigt for os at få den 4-års-grænse ind, så man ikke bare kan ansætte og afskedige på må og få. Det var vigtigt for os, at det er den samme præst, der fortsætter i ansættelsen, hvis man fortsætter stillingen, og at man på et tidspunkt er nødt til at fastansætte, hvis man fortsat vil have den ekstra præst i tjenesten.

Jeg mener faktisk, at det giver en god sikring, og at det også er med til at rydde op i det virak, der har været af løsninger, som jo er alternative løsninger med f.eks. hjælpepræster og sogne medarbejdere, og derfor mener jeg, at det her er en bedre løsning. Men vi har haft bekymringen.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere spørgsmål. Næste ordfører er fru Bente Dahl.

Bente Dahl (RV):

I det daglige arbejde og samvær udfolder der sig et broget liv omkring folkekirken. Der er en mangfoldighed af aktiviteter. Der er naturligvis gudstjenesten, men ud over den er der sogneaftner, arrangementer for ældre, arrangementer for børn, konfirmationsforberedelse, tidlig forberedelse for 3.-klasser-børn, koncerter, udflugter m.m. Præsten har samtaler med mennesker, yder omsorg, sjælesorg.

Det er et vigtigt arbejde, der kommer til udfoldelse i kirkens regi. Derfor finder vi det i Det Radikale Venstre positivt, at der med L 74 kan komme en højere grad af enkelhed, decentralisering og gennemsigthed i administrationen af kirkens midler. Decentralisering mener vi virker befordrende for udførelsen af opgaver.

Der er en række hovedpunkter i loven, der er en række praktiske forbedringer.